

**№ 77
30 жовтня
2016**

Слава Ісусу Христу!
Слава на Віки!

**Українська
Православна
Церква Св. Анни**

**St. Anne's
Ukrainian Orthodox
Church**

**525 Morrish Road
Scarborough,
Ontario M1C 1G2**

**Church Office
(416) 284-9642**

**Parish Priest:
Rev. Father Volodymyr
Feskiv
(647) 680-0448**

**Церковний листочок
святої Анни
St Anne's Newsletter**

Рівненський священник: "Хелловін - свято служіння сатані"

Хелловін прославляє і шанує Сатану, пропагує ідолопоклонство, розпусту, бісівські ритуали і людські жертвоприношення. Християни повинні забути про це «свято», бо це відверте зло і зневага Бога, - про це зазначив у коментарі сайту «ВСЕ» прес-секретар Рівненської єпархії УПЦ КП протоієрей Василь Рудніцький.

Вже стало традицією для українців щорічно в 31 жовтня на 1 листопада святкувати Хелловін. Цієї ночі в Рівному можна зустріти вордулак, вампірів, відьом та інших зовні страшних істот. До слова, Хелловін називають ще й Відьомською ніччю. Нині це сучасне свято, яке походить від старовинного кельтського. Існують припущення, що Хелловін має християнське підґрунтя. Ми вирішили з'ясувати ставлення Церкви до таких забав і чи повинні християни приймати у тому участь.

За коментарем сайт «ВСЕ» звернувся до прес-секретаря Рівненської єпархії УПЦ КП протоієрея Василя Рудніцького. Вважаємо доречним, поставити надісланий нам лист дослівно.

«Halloween – свято служіння сатані, - саме так починається лист священнослужителя.— В даний час на Українські терена все більше і більше входить так зване «свято» Halloween. Однак далеко не всім відомо, що воно собою представляє, яке його походження та сутність і чому воно суперечить вченню Церкви.

Свято Halloween з'явилося серед кельтських племен Англії, Ірландії та північної Франції (Галлії) у дохристиянську епоху. Будучи язичниками, кельти вірили у зародження життя із смерті. Початок «нового» року, нового життя взагалі вони відзначали глибокої осені, у ніч з 31 жовтня на 1 листопада, з настанням холодної пори. У цю ніч вони прославляли язичницького бога Самхаїна, якого вони вшановували як володаря смерті.

У переддень «новорічного торжества» друїди (кельтські жерці) гасили домашні вогнища, багаття, світильники. Увечері наступного дня вони запалювали величезне вогнище, на якому робили жертвоприношення князю темряви і смерті. Друїди вірили, що якщо Самхаїна вдовольнять жертвні приношення його вірних, то він дозволить душам померлих відвідати в цей день свої будинки. Звідси й бере початок укорінений у язичницькому світі звичай в ніч на Halloween перевдягатися у костюми примар, відьом та інших духів, що символізують спілкування з потойбічним світом і нечистою силою.

Важливою частиною язичницького культу є також і «забава» *Trick-or-Treat*, що представляє собою ритуалізований акт приношення темним силам, які перебувають на службі у Самхаїна чи по іншому Самаеля. Вважалося, що душі померлих, що запанували в світі темряви, холоду і смерті, в день свого відвідування світу живих відчувають невгамовний голод. Тому Кельтські язичники готували гостину блукаючим у темряві ночі духам, бо вірили, що якщо вони не будуть вдоволені приношеннями, то гнів і прокльони Самхаїна обрушаться на людей.

Ось яким є справжній зміст цього язичницько-сатаністичного свята. Цілком очевидно, що християнинові неможливо брати участь у подібних «урочистостях», бо це є пряме вираження ідолопоклонства. Беручи участь у ритуалі наслідування мертвим, блукаючи в темряві ночі ми проявляємо бажання увійти до спілкування з мертвими, чий король вже не Самхаїна, але сам Сатана, лукавий, повсталий проти Бога. Аби протистояти язичницькій традиції кельтів, Католицька Церква встановила цього дня християнське свято Всіх Святих (у Православній церкві вшанування Всіх Святих святкується у першу неділю П'ятдесятниці). І саме від назви свята Всіх Святих і утворилося слово *Halloween*, тобто *All Hallows' Even* (що значить «переддень Всіх Святих»), яке згодом скоротилося до «*Hallow E'en*». На жаль, через невігластво чи неучтвo людей, язичницьке свято, що відзначається в один день із християнським святом Всіх Святих (на Заході), стали помилково називати *Halloween*.

Проте на зусилля Церкви побороти язичницьке свято антихристиянські налаштовані люди відповіли ще більшим виявом ревнощів у цей вечір. Багато обрядів відбувалися при оскверненні і знущанні над християнськими богослужіннями, вбиралися скелетами в насмішку над шануванням Церквою мощей святих, вкрадені хрести і навіть Святі Дари вживалися для блюзнірських дій. Звичай випрошування милостинь перетворився на систематичне переслідування християн, які в силу своїх переконань не могли приймати участь у святі, присвяченому князю темряви і смерті.

Але чому язичницький культ котрий суперечить християнській вірі, так міцно вкорінився серед багатьох християн? Причини всього цього кореняться насамперед у духовній апатії і млявості християн, які рясно живлять безбожництво, атеїзм і боговідступництво. Суспільство, переконуючи нас у тому, що *Halloween* і подібні йому свята, незважаючи на свої явні язичницькі витоки є нешкідливі, невинні і не мають великого значення, сприяє тим самим поширенню маловір'я та атеїзму. Сьогодні засоби мас-медіа нав'язують думку, що це всього лишень кумедна маскарадна «тусовка», яка не криє в собі нічого такого, що могло б нести негативні образи чи асоціації. Проте це суперечить очевидному і здоровому глузду. Почнемо з очевидного. Ми бачимо величезне скупчення явно негативних персонажів, які відкрито несуть у собі руйнівні, злі, власфемічні образи. Навіть якщо ми не братимемо до

уваги генезис цього «свята», то все одно не зрозуміло, чому людина, якій властиво відрізнати скверноту від краси і прекрасне від потворного, повинна у цей день культивувати все те, що є деструктивним і руйнівним.

Сьогодні ми є свідками зародження сатанинських культів. У ніч на 1-е листопада відбуваються сатанинські «служби», є відомості про викрадення і вбивстві служителами сатани маленьких дітей. Тепер сатаністи вже приступили і до ритуального вбивства священнослужителів, як неодноразово траплялося в штаті Каліфорнія ... Скрізь сатана простягає мережі з метою спіймати якомога більше безневинних людей. Газетні лавки повні друкованого матеріалу про спиритизм, надприродні явища, сеансах, пророцтвах і всіляких діях, що надихаються бісами. Всі ці справи служать сатані, бо вони виходять не від Духа Святого.

І тому, якщо ми є християнами, повинні забути про це "свято", бо це є відверте зло і зневага Бога в усіх його проявах... Це свято прославляє і шанує Сатану, пропагує ідолопоклонство, розпусту, бісівські ритуали і людські жертвоприношення. Наша віра повинна бути розумною, вона повинна опиратись на Христа, як і дивитись на світ очима Слова Божого, бо як навчає нас Божественний Спаситель «по плодах їхніх, пізнаєте їх!...» (Мф. 7,16 Біблія).

Святий великомученик Димитрій Солунський

8 листопада Свята Православна Церква відзначає пам'ять славного угодника Божого великомученика Димитрія Солунського. Короткі відомості про житіє, подвиг і чудеса святого мученика подаємо Вашій увазі.

Великомученик Димитрій народився у місті Солуні в Греції. Батьки, таємні християни, хрестили його і настановили у вірі. Батько його, римський проконсул, помер, коли Димитрій досяг повноліття. Імператор Максиміан Галерій, який вступив на престол у 305 році, призначив Димитрія на місце батька володарем і воєводою Фесалонійської області.

Головним обов'язком Димитрія було захищати свою область від

зовнішніх ворогів, але імператор зажадав від нього також, щоб він винищував християн. Димитрій замість цього почав викорінювати язичницькі звичаї, а язичників наvertати до християнської віри.

Звичайно, імператору незабаром донесли, що проконсул Димитрій – християнин. Повертаючись з походу проти сарматів (племен, які заселяли причорноморські степи), Максиміан зупинився у Солуні. Готуючись до смерті, Димитрій роздав своє майно бідним, а сам віддався молитві і посту. Імператор посадив проконсула до в'язниці і почав розважати себе і жителів Солуні гладіаторськими битвами в цирку. Християн розшукували і затагували на арену. Відомий серед гладіаторів завзятий Лій легко перемагав християн у битві і, при тріумфуванні озвірілого натовпу, скидав їх на списи воїнів.

Один юнак на ім'я Нестор, з християн, відвідав Димитрія у темниці, і Димитрій благословив його на єдиноборство з Лієм. Укріплюваний Богом, Нестор переміг гордого гладіатора і кинув його на списи воїнів. Нестора повинні були нагородити, як переможця, але замість цього його стратили, як християнина.

За наказом імператора в'язнична варта вбила Димитрія списками в 306 році. Тіло великомученика Димитрія викинули на з'їдання звірам, але солуняни таємно поховали його. Слуга Димитрія Луп взяв криваву ризу і перстень мученика і почав ними зціляти хворих. Його теж стратили. Під час правління імператора Костянтина Великого (324 – 337 рр.) над могилою великомученика Димитрія побудували храм, а через сто років були знайдені його нетлінні мощі. Біля гробу великомученика Димитрія відбувалися чудеса і зцілення. Під час правління імператора Маврикія авари, які жили біля річки Дон, обложили місто Солунь. Святий Димитрій з'явився на міській стіні, і 100-тисячне військо аварів втікли від Солуні. Іншим разом святий врятував місто від голоду. Життя святого Димитрія розповідає, що він звільняв полонених з ярма невірних і допомагав їм добратися до Солуні.

З VII століття мощі святого Димитрія почали мироточити. У XIV столітті Димитрій Хризолог писав про нього: миро «за своєю властивістю не вода, але густіше за неї і не схоже ні на одну з відомих нам речовин... Воно дивовижніше за всі пахощі не тільки штучних, але і за еством створених Богом». З цієї причини великомученика Димитрія найменували Мироточивим.

***За матеріалами сайту Православ'я.ру
Прес-служба Чернігівської єпархії***

Proof of Confession

Question

If I choose a Father confessor other than my local Priest, am I required to provide written proof that I have performed an act of penitance and received absolution to my local priest.

Can he refuse me communion?

If he will accept my unlying word, how long can I receive communion before I make another confession?

Answer

In general, every Orthodox Christian should have a Father Confessor. Ideally this should be the person's parish priest. If, for some worthy reason, a person desires to confess in the presence of another priest and to consider him as his or her Father Confessor, he or she should, out of respect and in an open and honest manner, discuss his or her reasons with his or her parish priest and seek his blessing. While I have never heard

of providing written proof for confessing or receiving absolution from one's Father Confessor, it stands to reason that, if one's parish priest is aware of the circumstance, one would choose to maintain communication with his or her parish priest and inform him of the occasions on which he or she went to Confession.

With regard to whether or not the parish priest can refuse to give an individual Communion, it must be understood that the priest is the guardian of the Holy Mysteries which, as the Holy Fathers warn, can be to our condemnation as well as our salvation. Technically a priest does not "refuse" to give Communion to someone; it would be more correct to say that the priest must discern, recognize, and respond to any circumstances by which an individual has cut off himself or herself from the Eucharist or any other sacrament. In other words it is not the priest who "refuses" to offer the sacrament but, rather, the circumstance in which the person is involved which makes it impossible for the priest to offer the sacrament.

Concerning the frequency of the reception of Holy Communion and its relationship to the frequency of Confession, this is a matter which must be thoroughly discussed with one's parish priest and one's Father Confessor, should they be two separate persons. There is no "standard" here, just as there is no "standard" frequency that should be followed in tending to physical ailments and needs under the guidance and direction of one's family physician.

In every instance, it is always best to discuss such concerns with one's pastor and to follow his guidance, just as one would discuss one's physical health with one's physician and follow his or her advice and direction.

MESSAGE

OF HIS ALL-HOLINESS ECUMENICAL PATRIARCH BARTHOLOMEW

To the Plenitude of the Ecumenical Patriarchate Worldwide

On the 25th Anniversary of His Election to the Ecumenical Throne

We offer praise and glory to the Triune God, who deemed us worthy to reach the twenty-fifth anniversary since the day when, by the mandate of our Holy and Sacred Synod, we ascended the martyred Apostolic Throne of the Church of Constantinople. With God's grace, having gladly run this long course of service in the First-Throne among the Orthodox Churches, we look back at the experiences, events, prayers, journeys and activities, while at the Same time looking forward with a spirit of optimism and steadfast hope to the future, even as today we exclaim the words of our saintly predecessor, St. John Chrysostom: "Glory be to God for all things."

We express our wholehearted gratitude to all those who contributed in our endeavor to lift the cross of the Patriarchal office, which the Holy and Great Church of Christ placed on our shoulders upon our election, while also entrusting us with the anxiety and hope of our pious Orthodox people, both within the Ecumenical Throne and the entire Orthodox Church.

Throughout our Patriarchal tenure, many people contributed, like other Cyrenaeans, to lightening the weight and often softening the pain and labor of the journey. We recall with thanks the words and deeds of brother clergy and laity of the courageous and sacrificial Mother Church, both close and afar, who offered their time and toil in support over these past twenty-five years. Our pastoral visitations to the Eparchies of the most sacred Ecumenical Throne and our communications with our faithful throughout the world, but also with the honorable Authorities in various countries, comprised a unique occasion for sincere dialogue, personal relations, and fellowship.

This journey would not have had the desired result without the love and support of our Brother Primates of the other Orthodox Autocephalous Churches. This fraternal support of Their Beatitudes the Primates, whom we wholeheartedly thank, as well as expression of respect on the part of the holy clergy, esteemed authorities, and people of good will — from the southernmost tip of Africa to Siberia, and from the Far East to the end of Europe — proved inspiring and undiminished. The many visits to

the Phanar by clergy and laity from other Orthodox Churches bears witness to this fact, which also underlines and reinforces our unshakeable spiritual bonds and the unwavering unity of the Church.

We fondly remember the magnanimous hospitality extended to us by our brother Primates and Hierarchs. We call to mind the pious faithful that welcomed us with emotional tears and diverse expressions of unfeigned love. And we cannot forget the devout monks and nuns, who frequently received us and constantly pray for us as well as the Church of Christ's poor.

Our Orthodox Church is One, and its head is our Lord Jesus Christ, who deemed us worthy to convene — with the consent of all Their Beatitudes the Primates — the Holy and Great Council of the Orthodox Church recently held in Crete. This great historical event of our Holy Church fills us with immense joy and enables us to take pride in the Lord, for it constitutes the culmination of our Patriarchal tenure. The Holy and Great Council demonstrated the conciliar identity of the Orthodox Church and it is the obligation of us all — both those who attended and those who were prevented from attending — to receive and apply the Decisions of this Council, as well as to transmit and cultivate the spirit of unity to our pious Orthodox faithful throughout the world.

Acknowledging the demands of our time, we continued and enhanced the Theological Dialogue with the rest of the Christian world, along with the academic dialogue with other religious communities. We recognize with gratitude and appreciate the labors and great contribution of those who participated and continue to participate in all of these dialogues, where the credible witness of our Orthodox Faith has been and continues to be offered.

The ongoing plague of war and terrorism all over the planet has never ceased to be of concern to us. The wave of violence that affects many regions of the world has resulted in the annihilation of peoples and the persecution of our Christian brothers and sisters in the Middle East. We especially pray for those Christians who have been martyred and address our appeal to all concerned for the cessation of hostility and criminal activity.

Our most holy Church prays for the peace of the whole world and considers the respect of human dignity and freedom as the foundational and indelible right of every person. There is no "sacred" war. Only peace is sacred, and it is the supreme obligation of all.

With afflicted heart and profound pain, we follow the tragedy of those who have been violently uprooted from their places of origin, who are hopeful for a better future and a new homeland. Our recent visit to the refugee welcome center on the island of Lesbos, together with His Holiness Pope Francis and his Beatitude Archbishop Ieronymos of Athens, resulted in a common effort to sensitize global opinion on our suffering fellow human beings.

The world is today experiencing a vast financial and social crisis. The phenomenon of globalization arouses great turmoil in international economy and disturbs social cohesion, widening the gap between poor and rich. The principle of autonomy in economy, which separates the

economy from human need, results in profiteering and exploitation. We are, therefore, opposed to any financial activity as an end in itself and propose an "economy with a human face," an economy adhering to the gospel principles of justice and solidarity.

From the outset of our Patriarchal ministry, we have been profoundly concerned with advancing the preservation of the natural environment. We are stewards and protectors of God's creation, and it is our sacred duty to respect and transmit this divine gift to future generations unharmed and complete. The spiritual and ethical crisis of humanity, the abuse of human freedom, have led to the rupture in human relations with creation as well as to a distortion in its proper use. Today we not only abuse the natural resources of our planet and pollute only the natural environment, but we have expanded our pollution beyond our planet to space, since in recent years the volume of so-called

«space debris» has increased dramatically and there is even talk of exploiting resources of other celestial entities. The only solution is a radical change of mindset, the reversal from an acquisitive and consumerist attitude to a eucharistic and ascetic approach to creation, along with a spiritual education of young people in order for them to treat the environment with sensitivity, respect, and responsibility.

We offer praise and thanks, in humility and prayer, to God in the highest, for the completion of twenty-five years at the rudder of the First-Throne Church of Orthodoxy, and we address all of you, honorable brothers and beloved children in the Lord, as we ask for your prayers and wishes to «the great God and Savior Jesus Christ» (cf. Titus 2.13) to strengthen us for a continued fruitful service for the glory of His honorable name «that is above all names.» (Phil. 2.9)

At the Ecumenical Patriarchate, on October 22, 2016

Your beloved brother in Christ and fervent supplicant before God,

BARTHOLOMEW
Archbishop of Constantinople-New Rome,
and Ecumenical Patriarch

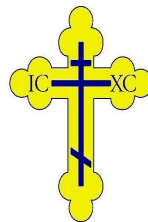
Українська Православна Церква Св. Анни

St. Anne's Ukrainian Orthodox Church

525 Morrish Road Scarborough, Ontario M1C 1G2

Church Office # (416) 284-9642

Parish Priest: Rev. Father Volodymyr Feskiv (647) 680-0448

November 2016 Schedule

Розклад на листопад 2016 року

Saturday November 5 Great Vespers with Requiem at 5:00 pm Great Vespers is cancelled	Субота 5 листопада Свята Літургія з Панахидою о 9:30 ранку Вечірня відкликана
Sunday November 6 Divine Liturgy* at 10:00 am	Неділя 6 листопада Свята Літургія* о 10:00 ранку
Tuesday November 8 St. Demetrius the Great Martyr Liturgy will be served at 9:30 am at St. Demetrius Sobor in Toronto	Вівторок 8 листопада Св. Вмч. Дмитрія Св. Літургія у Соборі Св. Дмитрія у Торонто о 9:30 ранку
Saturday November 12 Great Vespers is cancelled	Субота 12 листопада Вечірня відкликана
Sunday November 13 Divine Liturgy* at 10:00 am	Неділя 13 листопада Свята Літургія* о 10:00 ранку
Saturday November 19 Great Vespers** at 5:00 pm	Субота 19 листопада Велика Вечірня** о 5:00 вечора
Sunday November 20 Divine Liturgy* at 10:00 am	Неділя 20 листопада Свята Літургія* о 10:00 ранку
Monday November 21 St. Michael the Archangel Liturgy will be served at 9:30 am at St. Michael's Church in Bradford	Понеділок 21 листопада Св. Архангела Михаїла Св. Літургія у Церкві Св. Михаїла у Брандфорд о 9:30 ранку
Saturday November 26 Great Vespers** at 5:00 pm	Субота 26 листопада Велика Вечірня** о 5:00 вечора
Sunday November 27 Divine Liturgy* at 10:00 am Holodomor Commemoration	Неділя 27 листопада Свята Літургія* о 10:00 ранку поминання Голодомору
* Confession available prior to the start of Liturgy ** Confession available after Vespers	* Сповідь перед Літургією ** Сповідь після Вечірні

We invite all to attend our Church services

Ми запрошуємо всіх взяти участь у
наших церковних службах